

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 78-1915)

Originalt emne

Jorder

Salg og Afstaaelse af Grunde

Uddrag fra byrådsmødet den 6. maj 1915 - side 2

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 78-1915)

Fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse forelaa følgende Indstilling om Salg af et Areal paa ca. 15000 kv Alen mellem Silkeborg og Viborg Landeveje til A/S Aarhus Trælasthandel:

"Under Henvisning til den mellem Udvalget og A/S "Aarhus Trælasthandel" førte Korrespondance angaaende Salg af et Areal paa ca. 15000 kv Al. Vest for Selskabets Tømmerplads mellem Silkeborg og Viborg Landeveje anbefaler Udvalget, at det nævnte Areal afhændes til en Pris af 2 Kr- pr. kv Al. (5 Kr. 08 Øre pr. m²) og iøvrigt paa følgende nærmere Vilkaar:

1. Naar Kommunen ønsker at anlægge den Vest for Arealet projekterede Gade eller at udvide de to nævnte Landeveje til 40 Alens Bredde, skal Køberne deltage i Udgiften hertil med Halvdelen.
2. Arealet afgraves af Kommunen til en ved Overenskomst med Selskabet fastsat Højde, Udgift: ca, 5000 Kr. Køberne kan forlange Afgravningen foretaget, saa snart Salget af Tømmerpladsen ved Vesterbros Torv paabegyndes, medens Kommunen naar som helst kan lade Arealet afgrave og stille til Købernes Raadighed.
3. Købesummen forbliver indestaaende paa en 1. Prioritets Obligation til 4 % p. A. fra den

Dag, Arealet stilles til Købernes Disposition i afgravet Stand. Obligationen er fra Kommunens Side uopsigelig i 5 Åar og kan derefter opsiges med ½ Aars Varsel. Som det fremgaar af Korrespondancen har Udvalget søgt at faa vedføjet det Vilkaar, at Trælasthandelen skulde forpligte sig til inden en nærmere fastsat Frist at nedlægge sin Tømmerplads paa Vesterbros Torv Dette Vilkaar kunde ikke gennemføres; derimod har Selskabets Direktør overfor Udvalget afgivet skriftlig Erklæring om, at Trælasthandelens Hensigt med det her omhandlede Køb udelukkende var at sikre sig en Plads, hvortil Tømmerlagrene kunde henflyttes, naar Pladsen ved Vesterbro nedlægges".

Møller forelagde Indstillingen og gennemgik dens enkelte Bestemmelser. Udvalget var af den Mening, at det vilde være særdeles heldigt for Byen at faa Selskabets Lagerplads flyttet ud paa det ny Areal, navnlig hvis Banegaarden skulde blive flyttet til Mølleengen. Det var ikke til at sige, om Prisen, 2 Kr., var passende, men det vilde næppe være let at faa mere. Udvalget anbefalede Salget paa de anførte Betingelser. Antagelig vilde det ikke vare længe, inden Afgravningen skulde ske, og Kommunen vilde saa faa en Renteindtægt paa 1200 Kr. aarlig i Stedet for som nu en Lejeafgift paa 80 Kr.

Marthin Hansen kunne ikke se rettere, end at Prisen var for lav. Afgravningen vilde koste 33 Øre pr. kv Alen, saa Prisen blev i Virkeligheden kun] Kr. 67 Øre pr. kv Alen, hvilket maatte siges at være for lidt, naar Jord et Par km længere ude betaltes med 2 Kr. og 2 Kr. 25 Øre pr kv Alen. Desuden havde det paagældende Areal Facade mod 3 Gader. Under alle Omstændigheder burde Selskabet selv afgrave Arealet.

Mikael Johansen fandt ligeledes Prisen for lav. Maaske vilde Afgravningen endda koste meget mere, end den var kalkuleret til. Under 2 Kr. plus Udgiften til Afgravningen burde Arealet ikke sælges. Desuden var 4 % Rente for lidt; Kommunen maatte selv give mere. Taleren kunde hverken stemme for Prisen eller den foreslaaede Rente.

Møller bemærkede, at der, som Forholdene var, ikke var mindste Udsigt til at sælge Arealet, hvis det ikke kunde ske til Selskabet, som vist ogsaa helst vilde være fri for at købe det foreløbig. Udvalgets Hensigt var at skaffe Byen en Indtægt, og det kunde ikke tro, at Prisen var for billig. Man kunde ikke sammenligne med Aaby, da Arealet kun egnede sig til almindelig Bebyggelse og ikke til Forretningsejendomme, og endda vilde det vist vare længe, inden det overhovedet kunde betale sig at bygge paa Arealet. Endelig maatte det ikke glemmes, at Selskabet fik Udgift til Vejanlæg.

Mikael Johansen fandt vedblivende Prisen altfor billig; længere ude var Jordprisen langt

større. Et saadant Salg vilde forringe Værdierne for de private Grundejere. Skulde Banegaarden blive flyttet til Mølleengen, vilde Arealet faa langt større Værdi.

Simonsen vilde anbefale at lade den Handel vente lidt endnu. Om en 5 Aars Tid kunde man bedre overse Forholdene i dette Bykvarter. Prisen syntes ogsaa at være vel lav.

Møller udtalte, at dersom Salget ikke skete, kunde Tømmerpladsen blive liggende ved Vesterbros Torv endnu i lang Tid, hvilket ikke vilde være heldigt. Forlangte man en højere Pris, fik man Lov at beholde Arealet og gik derved glip af en aarlig Indtægt.

Mikael Johansen syntes ikke, man kunde undgaa at se, at Selskabet vilde spekulere i sin Plads ved Vesterbros Torv, og saa kunde Byen tage Tabet ved at sælge Grund til dets ny Lagerplads for billigt. Man skulde ikke gerne gentage Historien fra Weis's Grund.

Christensen fandt det ikke heldigt at sælge for den foreslaaede Pris. Skulde Banegaarden komme ud i Mølleengen, vilde det blive en Forretning for Selskabet at have skaffet sig billig Lagerplads lidt længere mod Vest. Det var nemt nok for Byen at faa sin Jord solgt, men det var ikke saa let at faa noget igen.

Niels Jensen fandt Prisen for lav og var bange for, at Afgravningen vilde blive dyrere end beregnet.

Samuelson ansaa ligeledes Prisen for altfor lav.

Møller bemærkede, at var denne Pris for billig, havde Udvalget et Par Gang i den senere Tid givet alt for billige Tilbud, og det ene var desuagtet afslaaet, fordi man fandt det for dyrt. Begge Tilfælde drejede sig om Arbejdere, der vilde bygge Smaavillaer.

Christensen syntes ikke, man kunde sammenligne de Tilfælde, Hr. Møller nævnte, med det nærværende, hvor der jo var Tale om at sælge et Areal til et Aktieselskab, som vilde udbytte andre ved at sælge sin Jord. Byen maatte jo dog have større Forpligtelse til at strække sig noget videre overfor nogle ret velstillede Arbejdere som søgte Grund til Byggeplads indenfor Bygrænsen i Stedet for at flytte udenfor denne.

Simonsen kunde ganske slutte sig til Hr. Christensens Anskuelse. Naar der var Tale om at sælge Grund for at kunne beholde en Del Familier, maatte der tages ganske andre Hensyn end

inærværende Tilfælde.

Mikael Johansen vilde indtrængende advare imod at tiltræde Indstillingen, som kun vilde

give Selskabet stor Fordel, idet det kunde sælge sin ca. 2 Td. Land store Plads ved Vesterbros Torv og skaffe sig en langt billigere Plads lidt længere ude paa Byens Bekostning.

Møller troede ikke, man vilde være glad ved, om Selskabet købte Grund uden for Bygrænsen, hvad det jo meget vel kunde gøre. For et Areal, der kun skulde bruges til Tømmerplads, var 2 Kr. pr. kv Alen ikke nogen lille Pris.

Jakob Jensen gjorde opmærksom paa, at der var en Mulighed for at faa Afgravningen foretaget gratis, idet Arealet hørte med til det, som Statsbanerne skulde afgrave, hvis Banegaarden blev flyttet til Mølleengen. Der var flere Gange blevet klaget over, at Udvalget satte for høje Priser, og at Køberne derfor gik til Nabokommunerne. Nu var man kommet ind paa andre Priser end de sædvanlige baade ved Artillerikasernen og ved Marselisborg Hospital, og skulde man længere ned, maatte man hellere forære Jorden bort, men alligevel mente man, det var for dyrt. Mente Byraadet, at 2 Kr. var for billig en Pris, maatte Sagen hvile.

P. Petersen erindrede om, at "Aarhus Tømmerhandel" for 15 Aar siden havde maattet betale 3 Kr. pr. kv Alen for Grund ved Randers Landevej, og at man den Gang havde sagt, at det kun var halv Pris. Naar der nu kun blev forlangt 1 ½ Kr. for mere blev det jo ikke, for et mere centralt beliggende Areal, maatte det under alle Omstændigheder kaldes meget billigt.

Mikael Johansen skulde gerne indrømme, at der var en Mulighed for at faa Arealet afgravet gratis, men denne Mulighed var til Stede, enten Arealet solgtes eller ej. Hr. P. Petersen havde ganske Ret i, at den virkelige Pris ikke kom over 1 ½ Kr.

Samuelson fremhævede Forskellen paa at sælge til Bebyggelse til Folk, der eller vilde flytte ud, og sælge til et Aktieselskab til Spekulation.

Christensen troede, at man vilde have staaet sig ved at udleje Marselisborggrundene f. Eks. paa 99 Aar i Stedet for at sælge dem.

Jakob Jensen mente, at Prisen oppe ved Randers Landevej alligevel havde været billigere end den, man nu forlangte, naar Hensyn toges til Gadeanlægene. Hvis det havde været muligt, vilde det naturligvis have været bedre at leje Marselisborgjorderne ud paa langt Aaremaal end at sælge dem, men det var det ikke, fordi der ikke kunde laanes paa lejet Jord. Desuden vilde den Fremgangsmaade have ført til, at det var blevet de omliggende

Kommuner og ikke Aarhus, som havde faaet solgt, og at man havde faaet en grim i Stedet for en smuk By. Men de Herrer, som mente, at man havde baaret sig forkert ad, kunde jo begynde paa den Maade, de fandt den bedste.

Møller troede ikke, Afgravningen vilde koste mere end 33 Øre, saaledes som Stadsingeniøren havde beregnet det Med Udgiften til Gadeanlægene iberegnet vilde Prisen blive langt højere end

2 Kroner.

Indstillingen forkastedes.

